

VAGABONDERNE PAA BAKKEGAARDEN

ASA FILMUDLEJNING præsenterer

farvefilmen i Eastmancolor

Vagabonderne paa Bakkegaarden

efter MORTEN-KORCH's roman

Instruktion	Alice O'Fredericks
Assistent	Robert Saaskin
Drejebog	Alice O'Fredericks og Jon Iversen
Musik	Sven Gyldmark
Sangtekster	Finn Martin
Fotografi	Rudolf Frederiksen D. F. F.
Tone	Bent Høyer
Dekorationer	Steini Sveinbjørnsson
Kopi	Johan Ankerstjerne

Martin	Poul Reichhardt
Klinkehans	Chr. Arhoff
Anders	Ib Mossin
Anna	Astrid Villaume
Hanne	Gbita Nørby
Martha	Helga Frier
Jonas	Preben Lerdorff Rye
Karl	Per Lausgaard
En gaardejer	Holger Fællessanger
Volle, fodermester	Jakob Nielsen
En gammel bonde	Karl Stegger
Doktor Jansen	Einar Jubl
Sofie	Irene Hansen
Karen	Judy Gringer
Laura	Bodil Sangill
Bankbestyreren	Torkil Lauritzen
Syersken frk. Jensen	Anna Henriques Nielsen
Købmand Rasmussen	Ole Monty
Landbetjent Nielsen	Alfr. Wilken
Inga, en ung pige i banken	Kirsten Passer

Produktion: HENNING KARMARK

Det er i Jylland — en tidlig sommermorgen. En vagabond vaagner i en høstak, han er en yngre, kraftig mand med et par leende graa øjne under det sortkrøllede haar. Han hedder Martin, og han kunne godt se ud som om han var af taterslæggt. Han er rig — ikke paa penge — men paa humør og livsglæde. Han synger sig frem for et maaltid mad og en lo til at sove i.

En dag slaar han følge med en ung bondedreng Anders, der er løbet fra sin plads, og med „Klinkehans“, en festlig særting, som med sin besynderlige trækvogn gaar fra sted til sted og klinker porcelæen. Det muntre treklover kommer ud for mange overraskende begivenheder paa deres vandring. Men Anders og Klinkehans faar en følelse af, at Martin styrer sine skridt mod et ganske bestemt sted, og det viser sig at være rigtigt, for Martin har besluttet sig til at opsøge „Bakkegaarden“, den gaard, han tjente

paa som ung mand. Gaardmandsdatteren Anna og han var meget forelskede i hinanden, men det blev Martins udlængsel, der sejrede. Han drog til fremmede lande og oplevede lidt af hvert, og er nu tilbage, lige saa fattig som da han drog ud.

Paa Bakkegaarden er meget ændret. Anna sidder som enke med en næsten voksen datter Hanne, manden omkom ved en automobilulykke, og Anna har været syg og svag siden, saa hun bliver meget glad over at se Martin igen, men han kan mærke, at der er noget, hun ikke vil fortælle. Lidt efter lidt faar han dog at vide, hvad grunden er. Hendes svoger Jonas har under paaskud af at ville hjælpe hende i den svære tid efter hendes mands død, indlogeret sig paa gaarden sammen med søsteren Martha og dennes søn Karl. Men det har hurtigt vist sig, at det er Bakkegaarden. Jonas er ude efter.

Anna vil gerne af med den paatrængende familie, men har ikke kræfter til at ordne sagen. Martin lover Anna at blive paa egen for at hjælpe hende, hvis hun skulle trænge til det, og sammen med Anders tager han et job i de store brunkulslejer. Anders er lykkelig for at blive, da han er blevet forelsket i Hanne.

Jonas, der hemmeligt begærer Anna, fatter mistanke til Martin, i hvem han ser en medbejler til Annas gunst. Martret af jalousi beslutter han sig til at spille sin store skjulte trumf ud. Han ejer fra sin broders tid et pantebrev paa gaarden. Dette præsenterer han nu for Anna, vel vidende, at hun ikke er i stand til at betale afdragene. Samtidig lader han hende forstaa, at hvis hun blot vil som han, kan alt jo blive som hidtil, der er jo plads nok til dem alle paa Bakkegaarden! Anna — der troede, hendes mand forlængst havde ordnet sit laan til broderen — ser sig forfærdet

spundet ind i et net af intriger. Enten maa hun skaffe pengene, gaa fra sin fædrene-gaard eller hun maa finde sig i den forhadte familie.

Fortvivlet betror hun sig til Martin, og for første gang i sit liv er han ked af, at han ingen penge har. Men da viser det sig, at Klinkehans — den gamle særling — finder paa en udvej, og efter en række dramatiske begivenheder, der ender med en natlig skattejagt, ordner alt sig paa bedste maade.

Saa kommer den dag, hvor Martin atter skal drage ud paa landevejene sammen med Klinkehans. Anders bliver paa Bakkegaarden som Hannes forlovede. For anden gang maa Anna nu tage afsked med Martin, hendes ungdoms elskede — vil han nogensinde komme tilbage?

Du gaar ind i alle hjerter

1. Danmarks henrivende piger
staar mit hjerte nær.
Hvergang jeg møder dem, siger
jeg til hver især:
Refr.: Du gaar ind i alle hjerter — med træsko paa.
Naar du ser paa mig og smiler, bli'r himlen blaa.
Der er solskin i din verden. Aah, luk mig ind
i dit sommerlyse, lattermilde sind.
Dine øjnes skælmeri har fortryllet mig, min ven.
Du er ikke til at staa for — simpelthen —
Du gaar ind i alle hjerter — med træsko paa.
Du er hjerteglæden selv — fra top til taa.
2. Alt, hvad jeg gerne vil gi' dig,
faar du i min sang.
Alle, som ser dig, kan li' dig
allerførste gang. —
Refr.: Du gaar ind i alle hjerter — med træsko paa.
o. s. v.

Refr.: Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træ'r?
Forstaar du alle hjerter,
der banker hér og dér?
Kan du smile til en kronhjort
og vinke til en stjør?
— Saa har du fundet ud af noget,
som er meget værd!
En rødkælk! En guldsmed! En bly forglemmegej!
Et grantræ! En vipstjert!
— de elsker nemlig dig!
Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træ'r?
— Saa har du fundet ind til det,
som gør livet allermest værd!

Er du dus med himlens fugle

1. Du grønne skov!
Du glade lærke!
Aah, gudskelov,
at jeg kan mærke:
Alt dette er ven med mig!
Har du det som jeg? —
Refr.: Er du dus med himlens fugle —?
o. s. v.
2. Den grønne skov,
hver spurv, jeg kender —
dem fik jeg lov
at faa som venner!
Hvem har vel en bedre ven?
Jeg spørger igen:
Refr.: Er du dus med himlens fugle —?
o. s. v.

Musik:
Sven Gyldmark

Tekst:
Finn Martin

Udgivet paa noter af
WILHELM HANSEN . MUSIK-FORLAG

Originaloptagelser paa PHILIPS-plader

EDGAR LARSEN - BOKTRYKKERI
KØBENHAVN S

